

سودها و زیان‌های تلفن هوشمند برای کودکان

امروزه کودکان از سنین کم با ابزارهای دیجیتال سر و کار دارند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که این ابزارها علیرغم سرعتبخشی به فرایند یادگیری در کوتاه مدت برای پرورش و رشد فکری کودکان در بلند مدت کارآیی مطلوبی ندارند.

همشهری آنلاین: امروزه کودکان از سنین کم با ابزارهای دیجیتال سر و کار دارند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که این ابزارها علیرغم سرعتبخشی به فرایند یادگیری در کوتاه مدت برای پرورش و رشد فکری کودکان در بلند مدت کارآیی مطلوبی ندارند.

امروزه والدین از اینکه کودکانشان با مهارت از پس ابزارهای دنیای دیجیتال چون تبلت و تلفن‌های هوشمند برمی‌آیند، شگفت‌زده می‌شوند.

بسیاری از آن بیم دارند که فرزندانشان در سنین پایین به فناوری نوین و اپلیکشن‌های جدید وابسته شوند. سیاست‌های تولیدکنندگان فناوری جدید بر همین پایه استوار است.

در آمریکا از هر چهار کودک زیر ۸ سال یک کودک به‌طور مرتب به تلفن هوشمند دسترسی دارد. آمار نشان می‌دهد در خانواده‌های کم‌درآمد حتی ۷۵ درصد کودکان زیر ۴ سال تلفن همراه شخصی دارند. استفاده از تلفن همراه چه پیامدهایی برای کودکان دارد؟

پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهند که فناوری جدید در یادگیری واژه‌ها، رنگ‌ها و اندازه‌ها به کودکان کمک بسیاری می‌کند به شرط آن که والدین در روند یادگیری با کودکان همراهی کنند. اما به احتمال زیاد اگر مادری برای فرزندش کتاب بخواند و یا بگذارد آزادانه آشپزخانه، باغ یا جنگل را زیر و رو کند همین نتایج و شاید تاثیرات بیشتری را مشاهده کند.

جنی رادسکی، پژوهشگر رشد رفتاری کودکان می‌گوید برای مغز ناپخته و نارس کودک سه‌ساله دشوار است که آنچه روی صفحه کامپیوتر می‌بیند را به زندگی واقعی انتقال دهد. هنگامی که به کودکان امروزه تصویر اتاقی با هدیه‌ای در آن نشان دهیم کمتر پیش می‌آید که آن را با علاقه تماشا کنند و نسبت به محتوای آن کنجکاوای بیشتری نشان دهند.

در حقیقت کودکان به‌دشواری می‌توانند ارتباطی میان تصویر و فضای واقعی برقرار کنند و به‌درستی روشن نیست که آیا کارکردهای ابزار دیجیتال چون صفحات لمسی و کلیک بتوانند کودک را در تبدیل جهان دو بعدی به سه بعدی کمک کنند. شاید تبلت برای کودک همچون سرزمین عجایب باشد و نه نمادی از دنیای واقعی و ابزارهای ملموسی چون کتاب یا تلویزیون.

کارآیی ابزارهای دیجیتال در رشد فکری کودکان

کودکان بالاتر از سه سال امکان بیشتری برای درک دانستنی‌های مفید دنیای دیجیتال و برنامه‌های آموزشی آن دارند. اما این ابزار برای پرورش و رشد فکری کودک در بلندمدت مناسب نیست.

مهم نیست که کودک پیش از رفتن به مدرسه تمامی ارقام را بشناسد. کارشناسان مسائل کودکان بر این باورند که مهم‌تر از آن تحمل کنترل هیجان‌ها و خلاقیت و انعطاف‌پذیری است. اینها قابلیت‌هایی هستند که با کاربرد اپلیکشن‌های خودکار و ابزار دنیای دیجیتال کسب نمی‌شوند، بلکه از طریق یک دنیای حقیقی کودکانه، سرشار از چالش‌ها، برخوردها و دوگانگی‌ها به دست می‌آیند.

ناآگاهی از این واقعیت موجب می‌شود کودکان در یک چرخه باطل گرفتار شوند. زیرا کودکانی که مشکلات رفتاری دارند بیش از کودکان عادی خود را با تلفن‌های هوشمند سرگرم می‌کنند. این خطر وجود دارد که این دسته کودکان هرگز یاد نگیرند چگونه با شرایط دشوار دنیای واقعی کنار بیایند.

پرخوری و بدخوابی

به نظر می‌رسد خطرات دیگر ناشی از ابزارهای دیجیتال مشابه آن چیزی باشد که از تماشای تلویزیون می‌شناسیم: اختلال خواب و اضافه وزن.

با این که پژوهش‌ها نشان می‌دهند که رابطه تنگاتنگی بین افزایش وزن و صرف وقت زیاد با تصاویر دنیای مجازی در میان کودکان وجود ندارد، اما کارشناسان معتقدند که فراگیری رفتارهای نامناسب برای کودکان در سنین پائین زود است. زمانی که تلفن‌های هوشمند همراهان همیشگی وعده‌های غذایی کودکان شوند، آنها نمی‌توانند به نشانه‌هایی که مغز هنگام سیری مخابره می‌کند توجه کنند و واکنش مناسب نشان دهند.

پزشکان متخصص توصیه می‌کنند که کودکان زیر ۱۸ ماه به هیچ وجه به دنیای مجازی و ابزارهای دیجیتالی دسترسی نداشته باشند. کودکان دو تا ۵ ساله روزانه یک ساعت می‌توانند با این ابزارها سروکار داشته باشند اما شرط آن این است که والدین در کشف دنیای دیجیتال آنها را همراهی کنند.

- خبرگزاری آلمان